

За менъ е ясно, както, че ще съмне —
съ главитѣ си ще счупимъ ледоветѣ.
И слънцето на хоризонта

тъменъ,
да, нащо

ярко

слънце

ще просвѣтне.

И нека като пеперуда, малка,
крилата ми

опърли най-подире.

Не ще проклинамъ,

нѣма да се вайкамъ,
защото все пакъ, знамъ,

ще се умира.

Но да умрешъ, когато

се отърсва

земята отъ

отровната си

плесень,

когато милионитѣ възкръсватъ,
това е пѣсень,

да, това е пѣсень!